

2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se poleg plačila svojih stroškov naloži plačilo stroškov Evropskega parlamenta in Sveta Evropske unije.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

(¹) UL C 135, 5.5.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. novembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Helsingin hovioikeus – Finska) – Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Zadeva C-198/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Člena 34 PDEU in 110 PDEU — Direktiva 94/62/ES — Členi 1(1), 7 in 15 — Prodaja na daljavo in prevoz alkoholnih pijač iz druge države članice — Trošarina na nekatere embalaže pijač — Oprostitev v primeru vključitve embalaž v sistem varščine in vračanja — Členi 34 PDEU, 36 PDEU in 37 PDEU — Zahteva za dovoljenje za prodajo alkoholnih pijač na drobno — Monopol nad prodajo alkoholnih pijač na drobno — Utemeljenost — Varovanje zdravja)

(2016/C 016/08)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Helsingin hovioikeus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valev Visnapuu

Toženi stranki: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Izrek

1. Člen 110 PDEU ter člene 1(1), 7 in 15 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo predpisom države članice, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, s katerimi se uvaja trošarina na nekatere embalaže pijač, vendar je v njih določena oprostitev plačila trošarine, če so embalaže vključene v delujoč sistem vračanja.
2. Člena 34 PDEU in 36 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalnim predpisom neke države članice, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerimi mora prodajalec s sedežem v drugi državi članici za uvoz alkoholnih pijač za njihovo prodajo na drobno potrošnikom s prebivališčem v prvi državi članici, kadar ta prodajalec zagotovi prevoz teh pijač ali njihov prevoz zaupa tretji osebi, pridobiti dovoljenje za prodajo na drobno, če so ti predpisi primerni za uresničitev cilja, v obravnavanem primeru varovanja zdravja in javnega reda, če tega cilja ni mogoče enako učinkovito doseči z manj zavezujočimi ukrepi in če ti predpisi ne pomenijo niti sredstva za samovoljno diskriminacijo niti prikritega omejevanja trgovine med državami članicami, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 202, 30. 6. 2014.